

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 8887/2021
29.12.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић, Бисерке Живановић, Јелице Бојанић Керкез и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ... и ДД из ..., које све заступа Ивана Трајковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства правде, Привредног суда у Зајечару, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Зајечару, ради накнаде имовинске штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гжрр 724/21 од 15.07.2021. године, на седници одржаној 29.12.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гжрр 724/21 од 15.07.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гжрр 724/21 од 15.07.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Књажевцу Прр1 72/20 од 13.04.2021. године, ставом првим до петим изреке, усвојен је тужбени захтев тужилаца и обавезана тужена да им на име накнаде материјалне штете изазване повредом права на суђење у разумном року у поступку стечаја пред Привредним судом у Зајечару Ст. 447/2010 исплати ближе одређене износе сваком појединачно од тужилаца са законском затезном каматом на главни дуг почев од дана подношења тужбе до коначне исплате. Ставом шестим изреке, обавезана је тужена да тужиоцима на име трошкова поступка исплати износ од 142.500,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гжрр 724/21 од 15.07.2021. године, одбијена је као неоснована жалба тужилаца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену и то у делу одлуке о трошковима поступка (делу другостепене одлуке којом је потврђено решење о трошковима поступка садржано у ставу шестом изреке првостепене пресуде) тужиоци су изјавили ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што су предложили да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Применом члана 404. став 1. ЗПП, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Побијаном пресудом потврђена је првостепена пресуда у делу одлуке о главној ствари, а потврђена је и првостепена пресуда у делу одлуке о трошковима поступка, којом је одлучено уз правилну примену материјалног права и одредаба закона које регулишу право странке на накнаду трошкова и њихову висину која не одступа од судске праксе по овом питању. Имајући ово у виду, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП за одлучивање о ревизији тужилаца, као изузетно дозвољеној, ради уједначавања судске праксе, новог тумачења права или разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана везаних за одлучивање о накнади трошкова поступка, на основу чега је и одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/11 ... 18/20), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Ревизијом тужилаца побија се део одлуке којим је потврђено првостепено решење о трошковима поступка садржано у ставу шестом изреке првостепене пресуде. Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да се ревизија може изјавити и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно завршен, али применом става 2. истог члана, ревизија против решења није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, што значи да је условљена граничном вредношћу за изјављивање ревизије, прописаном чланом 403. став 3. ЗПП.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се само вредност главног дуга, док се према ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

Имајући ово у виду, као и да је у конкретном случају ревизија изјављена против другостепене пресуде у делу којим је потврђено првостепено решење о трошковима поступка и тиме одлучено о споредном тражењу тужилаца, која не чини њихово главн потраживање, то је и ревизија недозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић